

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'AGRICULTURA, ALIMENTACIÓ I MEDI AMBIENT

13003 *Ordre AAA/2536/2015, de 30 de novembre, per la qual es regulen les arts i les modalitats de pesca marítima i s'estableix un pla de gestió per als vaixells dels censos del calador nacional canari.*

El Reglament (UE) núm. 1380/2013, del Parlament i del Consell, d'11 de desembre de 2013, sobre la política pesquera comuna, té com a objectiu fonamental garantir una explotació sostenible dels recursos pesquers vius i de l'aqüicultura en el marc d'un desenvolupament sostenible, tenint en compte de manera equilibrada els aspectes econòmics, mediambientals i socials.

En particular, l'article 7 regula els tipus de mesures que es poden portar a terme, entre les quals figuren l'establiment d'objectius per a la conservació i explotació sostenible de les poblacions i les mesures connexes necessàries per minimitzar la repercussió de la pesca al medi marí, de talles mínimes de referència als efectes de conservació, de la regulació de les característiques dels arts de pesca i les normes relatives a la seva utilització, de limitacions o prohibicions en la utilització de determinats arts de pesca i en les activitats de pesca, en determinades zones o determinats períodes, així com l'obligació que vaixells pesquers deixin de pescar en una zona determinada durant un període mínim establert.

El Reglament (CE) núm. 850/98 del Consell, de 30 de març de 1998, per a la conservació dels recursos pesquers a través de mesures tècniques de protecció dels juvenils d'organismes marins, ha regulat les dimensions mínimes de les malles de les xarxes d'emmallament a les aigües comunitàries i, entre elles, les de la regió 5, en la qual s'engloba el calador nacional de les Canàries. A més, estableix que els estats membres riberencs poden legislar en l'àmbit territorial d'aplicació d'aquells, mitjançant l'adopció de mesures complementàries de protecció, conservació i gestió sempre que aquestes mesures siguin aplicables únicament als pescadors de l'Estat membre de què es tracti, compatibles amb el dret de la Unió i conformes a la política pesquera comuna.

Així mateix, el Reglament (CE) núm. 1224/2009 del Consell, de 20 de novembre de 2009, pel qual s'estableix un règim comunitari de control per garantir el compliment de les normes de la política pesquera comuna, adopta mesures encaminades a assegurar el compliment de totes les normes integrades en aquesta política i la seva observança amb caràcter global, de conformitat amb el principi de proporcionalitat i molt especialment les definicions concretes de cada concepte, art o activitat exercida, els principis generals que haurien de regir el compliment de les normes pel que fa a les persones i organismes en els àmbits geogràfics en què s'apliquin, i les condicions de concessió i utilització de les llicències i autoritzacions atorgades per a l'accés a les aigües i explotació dels recursos.

Per la seva banda, la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, estableix entre les seves finalitats la de vetllar per l'explotació equilibrada i responsable dels recursos pesquers i, així, estableix a l'article 8 que el titular del Departament pot adoptar mesures de regulació de l'esforç pesquer, entre les quals es troba la limitació del temps d'activitat pesquera. Així mateix, la Llei referida estableix a l'article 12 que, amb l'objecte de protegir, conservar i recuperar els recursos pesquers i amb l'informe previ de l'Institut Espanyol d'Oceanografia, el titular del Departament pot establir fons mínims, zones o períodes de veda en els quals es limiti o es prohibeixi l'exercici de les activitats pesqueres o la captura de determinades espècies, així com adoptar totes les altres mesures que es considerin necessàries.

D'altra banda, una gestió adequada de les pesqueries requereix que s'adoptin certes mesures tècniques. Mitjançant aquesta Ordre es pretén posar fi a la dispersió normativa existent, mitjançant l'agrupació de les diferents mesures tècniques que afectin els diferents segments de flota que pesquen en aigües del calador nacional canari. Amb base en el principi de simplificació administrativa, convé condensar en una mateixa norma els

preceptes que inclouen les diferents ordres avui en vigor respecte de les pesqueries del calador nacional de les Canàries.

En efecte, les característiques del calador de les Canàries es deuen a la seva escassa plataforma insular (atès el seu origen volcànic) i per presentar aigües poc productives (oligotròfiques), fet que comporta una baixa productivitat pesquera demersal i una alta dependència de la pesca de túnids. L'estratègia pesquera per portar a terme una activitat racional i sostenible és, per tant, diversificar l'activitat al màxim possible a fi de no produir la sobreexplotació de determinats recursos, en especial de les espècies demersals. Per això, en la gestió del calador de les Canàries es considera oportú permetre la polivalència de sistemes de pesca.

Les modalitats de pesca que es practiquen amb arts menors tenen gran importància econòmica i social al litoral de les Canàries, i afecten un nombre elevat d'embarcacions, la majoria de port petit, amb una repercussió notable sobre els recursos pesquers del calador esmentat. Així mateix, la pesca d'encerclament també té una importància econòmica i social notable a l'arxipèlag, amb una repercussió rellevant sobre els recursos pelàgics del calador. Les característiques particulars de la pesca d'encerclament a les illes Canàries respecte de la resta del calador nacional, així com l'actualització necessària de la normativa esmentada per a aquestes aigües, fan aconsellable adoptar mesures concretes sobre això. Finalment, al calador de les Canàries hi pesquen vaixells de palangre, per la qual cosa cal recollir disposicions que regulin l'exercici de la pesca amb aquest art.

Convé destacar que les espècies capturades al calador de les Canàries sotmeses a regulació de talles mínimes, així com les talles esmentades, es recullen a l'annex III del Reial decret 560/1995, de 7 d'abril, pel qual s'estableixen les talles mínimes de determinades espècies pesqueres.

Finalment, s'ha de destacar que l'aprovació d'aquesta Ordre suposa una unificació de la normativa actualment vigent en un únic instrument, cosa que es porta a terme després de la derogació del Reial decret 2200/1986, de 19 de setembre, de regulació d'arts i modalitats de pesca en aigües del calador canari, mitjançant el Reial decret 1076/2015, de 27 de novembre, pel qual es deroga el Reial decret 2200/1986, de 19 de setembre, de regulació d'arts i modalitats de pesca en aigües del calador canari, i es modifica el Reial decret 560/1995, de 7 d'abril, pel qual s'estableixen les talles mínimes de determinades espècies pesqueres, en relació amb determinades talles mínimes autoritzades per al calador de les Canàries (publicat al «Butlletí Oficial de l'Estat» de 28 de novembre). El temps transcorregut des que es va promulgar la norma esmentada en fa necessària l'actualització, i la seguretat jurídica aconsella refondre tota la regulació del calador esmentat en un sol instrument.

La present norma es dicta a l'empara de la competència exclusiva sobre la pesca marítima que posseeix l'Estat en virtut de la regla 19a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola.

S'ha efectuat el tràmit de comunicació a la Comissió Europea que preveu l'article 46 del Reglament (CE) núm. 850/1998 del Consell, de 30 de març de 1998, per a la conservació dels recursos pesquers a través de mesures tècniques de protecció dels juvenils d'organismes marins.

En l'elaboració d'aquesta Ordre s'ha consultat el sector pesquer i la Comunitat Autònoma de Canàries, així com l'Institut Espanyol d'Oceanografia i l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.

En virtut d'això, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat, dispo:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta Ordre té per objecte regular l'exercici de la pesca que efectuïn els vaixells de pavelló espanyol a les aigües exteriors del calador nacional de les Canàries.

2. Les normes que conté aquesta Ordre són aplicables als vaixells de pavelló espanyol inscrits al cens de la flota pesquera operativa, censats en les modalitats que autoritza aquesta Ordre per al calador de les Canàries.

3. Aquesta norma no és aplicable als vaixells pertanyents al cens unificat de palangre de superfície de conformitat amb l'Ordre AAA/658/2014, que es regulen pel que estableix aquesta en la seva activitat en aigües exteriors del calador nacional de les Canàries.

4. La pesca de tonyina es regeix pel que disposa l'Ordre AAA/642/2013, de 18 d'abril, per la qual es regula la pesca de tonyina a l'Atlàntic oriental i al Mediterrani.

Article 2. *Definicions.*

1. Aparells d'ham:

a) Línia de mà, cordill o llinya: aparell vertical constituït per una línia mare de la qual pengen braços o llinyes amb hams (menjadora). A l'extrem final sol presentar un llast que la manté vertical. La línia pot ser de mà i de canya.

b) Línia o estri per a pesca de l'alt: llinya dirigida a espècies demersals profundes. La línia mare és de gran longitud i presenta una plomada. El nombre d'hams simples, dobles o triples oscil·la entre 1 i 30.

c) *Puyón*: línia curta de mà, proveïda d'un ham i amb llast, utilitzada per un o més pescadors professionals, que operen nedant, a pulmó lliure, en la superfície de l'aigua en les proximitats de l'embarcació pesquera.

d) Canya: estri de pesca que facilita l'ús de la llinya. Presenta moltes variants en funció de la modalitat de pesca efectuada, espècies objectiu (superfície o fons), profunditat, etc. Es poden utilitzar amb boia o amb rodet (manual, elèctric, hidràulic). Entre d'altres, destaquen les canyes per a túnids (de diferent longitud i material) i la canya per a escàrid (*Sparisoma cretense*).

e) Curricà o curri: aparell horitzontal constituït per una línia mare que és remolcat per una embarcació que navega a la velocitat apropiada per a l'espècie a capturar. Al seu extrem es disposen hams units a esquers artificials (cimbells) o naturals. Els aparells o curricans van armats sobre canyes o botalons o es manegen a mà.

f) Palangre de fons: aparell d'ham, fix al fons, que consta d'una línia mare horitzontal del qual pengen braços verticals, als quals es lliquen els hams. Als extrems i al llarg de la línia mare van disposats els elements de registre i flotació necessaris, que permeten mantenir els hams en les profunditats convenients.

2. Arts de parany:

a) Nanses: les nanses són arts fixos de fons, construïts en forma de cistella, barril o gàbia, compostes per una carcassa metàl·lica revestida de malla biodegradable. Estan proveïdes d'una o més obertures, boques o escorxadors d'extrems llisos, que permeten l'entrada de les espècies a l'habitable interior. Té una porta per extreure les captures. Les nanses es poden calar individualment o mitjançant un aparell denominat *tanda*, *tren* o *cacea*, en què cada nansa s'uneix a una ralinga anomenada mare a intervals regulars.

b) Tambor per a morenes: art fix de fons de forma cilíndrica que té en tots dos costats una trampa cònica formada per unes varetes flexibles, que permet l'entrada de la morena però no la sortida. Inclou una porta a la part superior per treure'n la captura.

3. Arts d'hissada: formada per un cercol metàl·lic circular, rígid o flexible, que suporta una xarxa o entramat metàl·lic o de fil en forma de bossa o sac. L'art penja d'un nombre variable de vents segons la mida que tingui. A l'extrem superior, els vents s'uneixen en un cap principal que es lliga a una tija amb la qual es maneja. Localment rep diferents noms com *pandorga*, *gueldera* o *tarralla*.

4. Arts d'emmallament:

a) Tremall: art d'emmallament fix al fons, format per peces de dos o tres draps de xarxa que s'armen conjuntament entre dues cordes o ralingues. D'aquests draps, els dos

exterioris són de dimensions iguals i de la mateixa mida de malla i diàmetre del fil. El drap interior pot ser d'una extensió més gran que els anteriors, encara que té una malla de mida inferior.

b) Ormeig per a caçons, xarxa d'emballament o draps: art d'emballament de forma rectangular format per un sol drap estès entre dues ralingues que es cala fix i vertical sobre el fons.

5. Art d'encerclament: xarxa de forma rectangular, els extrems de la qual acaben en punys, que circumda moles d'espècies pelàgiques i dóna lloc a l'embossament dels peixos. Es distingeixen els arts d'encerclament següents:

a) Sardinal o traïnya: xarxa d'encerclament per a captura de petits pelàgics costaners com el verat, el sorell, la sardina, la boga i el seitó. El cos principal de la xarxa està format per llargs draps rectangulars i delimitat horitzontalment en tota la seva longitud per tires de xarxa resistents, que es denominen «cadenetes» de ploms i de suros segons si connecten el cos de la xarxa amb la ralinga inferior o superior, respectivament.

b) Xàvega petita d'aire o hamaca: xarxa d'encerclament autoritzada per a captura d'esquer viu o mort per a la pesca principalment de grans i petits túnids, així com petits pelàgics. Consisteix en un sac de l'obertura o boca del qual parteixen dues xarxes llargues més o menys rectangulars, que constitueixen les seves ales o mànegues, amb els extrems acabats en calons de fusta que les uneixen a caps de tracció. Totes les parts de la xàvega petita estan compostes de multitud de draps.

c) Salpera: variant de xarxa d'encerclament destinada principalment a la captura de salpes (*Sarpa salpa*) i altres espècies com l'oblada (*Oblada melanura*), la boga (*Boops boops*) o la palometa (*Trachinotus ovatus*), subjecta a la superfície mitjançant una ralinga amb boies, dotada d'una sàgola per accionar el còp o sac en què s'ajunta la captura, amb les parets de l'art verticals fins al fons.

6. Estris:

Vara de llavió: vara de fusta en l'extrem de la qual s'instal·la una punta de grans dimensions en forma d'ham o arpó curt, que pot tenir una o diverses puntes. L'ham o arpó es disposa mirant cap endavant i s'uneix a una llinya o cordill que permet recuperar la peça quan impacta la vara, moment en què es trenca el «fals» que uneix la llinya a la vara.

CAPÍTOL II

Arts de pesca

Secció 1a Normes comunes

Article 3. *Arts de pesca autoritzats al calador nacional de les Canàries.*

1. Sense perjudici del que estableix el punt tercer de l'article 1, les modalitats autoritzades al calador nacional de les Canàries són:

a) Arts menors, que inclouen els arts de pesca següents: aparells d'ham (línia de mà, línia o estri per a pesca de l'alt, canya, *puyón*, palangre de fons, curricà o curri), arts de parany (nanses i tambor per a morenes), arts d'hissada (*pandorga*, *gueldera* o *tarralla*), arts d'emballament (tremall i ormeig per a caçons), arts d'encerclament (sardinal o traïnya, xàvega petita d'aire o hamaca i salpera) i vara de llavió.

L'ús d'arts menors és polivalent per a les embarcacions amb eslora total inferior o igual a 15 metres, i poden portar a bord simultàniament i exercir l'activitat amb diversos arts o aparells dels que autoritza aquesta Ordre. Les embarcacions amb una eslora total superior a 15 metres tenen una limitació a l'alternança entre arts d'encerclament, canyes, llinyes per a túnids i palangre, i només poden portar a bord un d'aquests tipus d'arts i/o aparells al dia, fet que han comunicar prèviament i/o han d'enviar una declaració responsable a

l'Àrea Funcional d'Agricultura i Pesca de la Delegació del Govern a Canàries, que pot efectuar les comprovacions ulteriors que es considerin necessàries.

b) Tonyinaires canyers que es dediquen exclusivament a aquesta activitat. Poden utilitzar canyes i llinyes amb esquer viu per a túnids i arts d'encerclament per a la captura de carnada.

2. Es prohibeix la tinença a bord de tot art, aparell o útil de pesca diferent dels que s'enumeren en aquest article per a cada modalitat o dels que pugui autoritzar la normativa autonòmica.

Article 4. *Prohibicions en l'exercici de la pesca al calador nacional de les Canàries.*

Es prohibeix:

a) Tota forma de pesca d'arrossegament, tant si s'efectua amb art remolcat per embarcació com si es practica sense embarcació des de la vora.

b) La pràctica del *jigging*, consistent en una modalitat de pesca des d'embarcació segons la qual es deixen caure lliurement al fons un o més cimbells plomats que es recuperen amb moviments rítmics de la llinya, alhora que s'exerceix una acció sincronitzada a través de les flexions de la canya per simular un peix que fuig erràticament fins a la superfície.

c) Quan s'utilitzi el curricà o curri, es prohibeix l'ús de depressors que permetin que l'aparell pesqui pel fons.

Les prohibicions que recullen els apartats b) i c) afecten també la pràctica de la pesca recreativa.

Secció 2a Arts menors

Article 5. *Classificació dels arts menors.*

Els arts de pesca inclosos en la modalitat d'arts menors poden ser:

a) De regulació regional: les seves característiques i normes d'ús són les mateixes a tot el calador. S'inclouen tots els aparells d'ham (línia, estri per a pesca de l'alt, canya, palangre de fons i *puyón*), els arts d'encerclament (*xàvega* petita, *traïnya* i *Sardinal*) i els arts d'hissada (*pandorga*, *gueldera* o *tarralla*).

b) De regulació insular: les seves característiques i normes d'ús es poden adaptar i tenir especificitats pròpies de cada illa, i les seves característiques es regulen en aquesta Ordre, si s'escau. S'inclouen els arts de parany (nanses i tambors per a morena), els arts d'emmallament (tremalls i ormeig per a caçons) i vara de llavió.

Article 6. *Esforç pesquer exercit.*

En cap cas no es pot augmentar l'esforç pesquer que s'exerceix mitjançant l'activitat d'arts menors, mesurat tant en arqueig com en potència motriu.

Article 7. *Potència i eslora màxima de les embarcacions d'arts menors.*

1. La potència màxima dels motors de les embarcacions d'arts menors és de 350 CV. Aquestes embarcacions no poden superar els 18 metres d'eslora total, excepte els que figuren a l'annex IV.

Aquesta eslora total i potència no s'exigeixen per als tonyinaires canyers que canviïn de modalitat a arts menors.

2. Les embarcacions de nova construcció, destinades a exercir la pesca amb arts menors, han de tenir un mínim de 5 metres d'eslora total i un arqueig mínim d'1,5 GT.

Secció 3a Arts d'encerclament

Article 8. *Característiques tècniques dels arts d'encerclament.*

Els arts d'encerclament tenen les característiques següents:

- a) Sardinal o traïnya: ha de tenir una llum de malla mínima de 10 mil·límetres. Les seves dimensions màximes són de 350 metres de longitud, sense incloure calons i punys, i 80 metres d'altura.
- b) Xàvega petita d'aire o hamaca: ha de tenir una llum de malla mínima de 10 mil·límetres. Les seves dimensions màximes són de 125 metres d'ales, 18 metres de còp i una altura màxima de 100 metres.
- c) Salpera: la seva longitud total no pot ser superior a 250 metres i l'altura màxima és de 100 metres. La llum de malla no pot ser inferior a 70 mil·límetres. En el cas d'El Hierro, el còp pot tenir un mínim de 25 mil·límetres, i la resta de la xarxa s'ha d'ajustar als 70 mil·límetres de llum de malla.

Article 9. *Espècies autoritzades per pescar amb els arts d'encerclament.*

1. Espècies principals autoritzades per a la traïnya i hamaca:

- a) Boga (*Boops boops*).
- b) Anxova o seitó (*Engraulis encrasicolus*).
- c) Verats (*Scomber spp*).
- d) Sorells (*Trachurus spp*).
- e) Alatxa de Madeira (*Sardinella maderensis*).
- f) Sardina (*Sardina pilchardus*).
- g) Alatxa, alatxa pitxota (*Sardinella aurita*).
- h) Palometa o palomida (*Trachinotus ovatus*).
- j) Marlí (*Tylosurus acus i Belone belone*).

2. Espècies accessòries autoritzades per a la traïnya:

- a) Melva (*Auxis rochei rochei*).
- b) Tallahams (*Pomatomus saltatrix*).
- c) Barracuda (*Sphyræna viridensis*).
- d) Bonítol (*Sarda sarda*).
- e) Círvies (*Seriola spp*).

S'entén per accessòries que les captures d'aquestes espècies no suposin més d'un 10% en pes viu del total de les captures. En el cas de Tenerife, i només per a les círvies, el percentatge és del 20% en pes viu de la captura total.

3. Espècies principals autoritzades per a la salpera:

- a) Salpa (*Sarpa salpa*).
- b) Oblada (*Oblada melanura*).
- c) Palometa o palomida (*Trachinotus ovatus*).
- d) Boga (*Boops boops*).

En el cas de la illa d'El Hierro, s'afegeixen a les anteriors les espècies principals següents:

- a) Càntera (*Spondyllosoma cantharus*).
- b) Sarg (*Diplodus sargus cadenati*).
- c) Marlí (*Tylosurus acus i Belone belone*).
- d) Llissa llobarrera (*Mugil cephalus*).
- e) Roncador (*Pomadacys incisus*).

4. Espècies accessòries autoritzades per a la salpera:

- a) Sorell (*Pseudocaranx dentex*).
- b) Càntera (*Spondyllosoma cantharus*), excepte per a la illa d'El Hierro.
- c) Sarg (*Diplodus sargus cadenati*), excepte per a la illa d'El Hierro.

En el cas de Tenerife, s'afegeix com a espècie accessòria l'escàrid (*Sparisoma cretense*).

S'entén per accessòries que les captures d'aquestes espècies no suposin més d'un 10% en pes viu del total de les captures

5. Espècies autoritzades a pescar per al seu ús com a carnada (esquer viu i/o mort):

- a) Joell atlàntic (*Atherina presbyter*).
- b) Boga (*Boops boops*).
- c) Anxova o seitó (*Engraulis encrasicolus*).
- d) Verats (*Scomber spp*).
- e) Sorells (*Trachurus spp*).
- f) Alatxa de Madeira (*Sardinella maderensis*).
- g) Sardina (*Sardina pilchardus*).
- h) Alatxa, alatxa pitxota (*Sardinella aurita*).
- i) Trompeter (*Macroramphosus scolopax*).
- j) Espècies de mol·luscos cefalòpodes: calamar (*Loligo vulgaris*), pop (*Octopus vulgaris*) i sípia (*Sepia officinalis*).

El joell atlàntic es pot autoritzar com a esquer viu i com a esquer mort a les pesqueries de llinyes de superfície i fons en tot l'arxipèlag, excepte a la illa d'El Hierro (superfície i fons), on només es pot utilitzar com a esquer viu per a la pesca de túnids amb canyes i línies.

Article 10. *Utilització de la carnada com a esquer viu i/o mort, i com a engranall.*

1. En l'exercici de l'activitat pesquera professional es poden capturar exemplars d'espècies pesqueres (peixos i mol·luscos cefalòpodes) per utilitzar-los exclusivament com a carnada (esquer viu i/o esquer mort) en els hams, aparells i arts autoritzats, i com a engranall per atreure el peix objecte de captura.

2. S'entén per «esquer mort» els exemplars d'espècies pesqueres i/o marisqueres que, una vegada capturats, es mantinguin morts, sencers o fragmentats, per utilitzar-los bé com a carnada en els sistemes de pesca autoritzats, bé com a engranall.

3. S'entén per «esquer viu» quan aquests exemplars es mantenen vius per utilitzar-los en la pesca amb els aparells i arts autoritzats o alliberant-los com a engranall.

4. Només es permet l'ús d'esquer mort com a carnada i engranall en els aparells i arts següents:

- a) Canyes.
- b) Llinyes.
- c) Curri.

5. Només es permet l'ús d'esquer viu com a carnada i engranall en els aparells següents:

- a) Canyes i llinyes per a túnids.
- b) Llinyes per a fons i superfície per a espècies demersals i pelàgiques diferents de túnids.
- c) Curri.

6. La carnada, per utilitzar-la com a esquer viu i esquer mort i engranall, es pot capturar amb *gueldera*, traïnya i xàvega petita d'aire o hamaca (peixos), amb una llum de malla com a mínim de 10 mm.

7. Les embarcacions no poden utilitzar més d'un bot auxiliar per a les tasques de pesca amb llum artificial en la captura d'esquer viu o carnada.

8. Es pot conservar l'esquer viu en gàbies i/o *pandorgas* fondejades en llocs costaners i molls, sempre que compleixi amb les condicions d'ús dels llocs esmentats recollides a la normativa sectorial corresponent, i si es disposa de les autoritzacions necessàries expedides per les autoritats competents per a usos en aquests llocs.

Les gàbies i *pandorgas* han d'estar degudament identificades i reflectir les dades del vaixell (nom, matrícula i codi de flota operatiu) propietari de cada gàbia o *pandorga*.

9. Queda prohibida la comercialització de l'esquer, ja sigui viu o mort.

10. L'activitat pesquera d'esquer viu queda exceptuada de les normes que en aquesta Ordre regulen l'esforç pesquer, així com del compliment de les relatives a talles mínimes recollides al Reial decret 560/1995, de 7 d'abril, pel qual s'estableixen les talles mínimes de determinades espècies pesqueres, i no poden capturar ni tenir a bord espècies diferents a les específiques de l'esquer viu.

L'activitat pesquera d'esquer mort queda exceptuada de les normes que en aquesta Ordre regulen l'esforç pesquer, però no del compliment de les relatives a talles mínimes recollides al Reial decret 560/1995, de 7 d'abril, pel qual s'estableixen les talles mínimes de determinades espècies pesqueres, i no poden capturar ni tenir a bord espècies diferents a les específiques de l'esquer mort.

11. Les associacions pesqueres i d'armadors han de col·laborar amb les administracions pesqueres per evitar la venda de carnada i la introducció d'immadurs al mercat mitjançant venda d'esquer viu. A aquests efectes, han d'elevat control documental de les captures destinades a carnada i emmagatzemades en les seves instal·lacions, que ha d'estar disponible per a les autoritats d'inspecció quan se'ls requereixi.

Secció 4a Arts de parany

Article 11. *Característiques tècniques dels arts de parany.*

1. Nanses per a peixos: les nanses han de tenir com a màxim 110 centímetres d'altura i 390 centímetres de diàmetre. La malla ha de ser degradable i la llum de malla ha de ser de 50,8 mm com a mínim. No obstant això, en el cas de nanses petites que no excedeixin els 100 centímetres de diàmetre i 50 d'altura, s'admet una llum de malla mínima de 31,6 mil·límetres.

El nombre màxim de nanses autoritzades per embarcació és de 30; no obstant això, i transitòriament, fins a l'1 de gener de 2019 es permet una quantitat màxima de 75 nanses a la illa de Gran Canària i de 40 a la illa de Lanzarote.

La profunditat mínima per fondejar nanses és de 18 metres.

2. Tambors per a morena: les dimensions màximes autoritzades són de 60 cm de diàmetre i 100 cm d'altura. El nombre màxim de tambors per embarcació és de 25, excepte a El Hierro, que és de 10.

3. Aquestes característiques tècniques, així com el nombre de nanses, es poden revisar i modificar si el canvi esmentat l'avalen estudis científics que avaluin l'impacte que produeixen aquests arts tant en el recurs com en els hàbitats sensibles. Els eventuals estudis esmentats s'han de remetre a la Direcció General de Recursos Pesquers i Aqüicultura perquè aquesta els pugui posar a disposició de l'Institut Espanyol d'Oceanografia perquè els avaluï.

Article 12. *Control de les nanses.*

1. Només es poden dedicar a la pesca amb nanses les embarcacions que en el moment de publicar-se aquesta Ordre hagin estat exercint aquesta activitat amb una antiguitat d'almenys deu anys, i es concedeix un termini de tres mesos des de l'entrada en

vigor d'aquesta Ordre perquè cada armador formuli una declaració responsable, que s'ha de presentar a la confraria de pescadors respectiva, que és qui ho ha de comunicar a la Direcció General de Recursos Pesquers i Aqüicultura.

Els vaixells amb una antiguitat de menys de deu anys en l'ús de nanses que siguin fruit d'un expedient de nova construcció en què s'hagi aportat un vaixell de baixa amb el còmput del qual sí que es compleixi aquesta antiguitat d'almenys deu anys en l'ús de nanses, també poden utilitzar aquest art.

Els qui no hagin presentat la declaració responsable en el termini de tres mesos esmentat tenen prohibit pescar amb aquest art.

En aquesta declaració s'ha d'indicar:

- a) Nom del vaixell.
- b) Matrícula i codi de flota operatiu.
- c) Nombre de nanses que està utilitzant.
- d) Dimensions de les nanses.
- e) Zona i profunditat on habitualment pesca amb aquelles.

En cas de pèrdua d'una nansa per part d'un vaixell, aquest ho ha de notificar a la confraria de pescadors corresponent perquè al seu torn aquesta ho notifiqui a les autoritats d'inspecció, que poden autoritzar la substitució de la nansa perduda per una altra, fet que també dóna lloc a la presentació d'una altra declaració responsable.

2. Es crea a la Secretaria General de Pesca el registre de nanses del calador nacional de les Canàries, i és obligatori per a tots els titulars dels vaixells que vagin a pescar amb aquest aparell estar-hi inscrits.

El registre s'ha de confeccionar amb les dades resultants de les declaracions responsables que preveu l'apartat anterior.

El registre l'ha d'actualitzar cada any abans del 15 de febrer la Direcció General de Recursos Pesquers i Aqüicultura.

Els vaixells que es donin de baixa per ser aportats en expedients de nova construcció s'han de substituir al registre pel nou vaixell, el qual ha d'actualitzar la placa d'identificació de les nanses que preveu l'apartat 3.

3. Les nanses s'han d'identificar amb una placa en la qual figurari la informació següent:

- a) Número de codi operatiu (CFO) i nom del vaixell que pesca amb aquestes nanses.
- b) En funció de la illa a la qual pertanyi el port base de cada vaixell, s'ha d'identificar la nansa amb les sigles següents: TF (Tenerife), PAL (La Palma), GC (Gran Canària), FUE (Fuerteventura), LAN (Lanzarote).
- c) Número individual de cadascuna de les nanses, que ha de ser correlatiu fins al nombre màxim de nanses que porti el vaixell.

4. Anualment es poden establir normes més detallades per al control de les nanses mitjançant una resolució de la Secretaria General de Pesca Marítima, publicada al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Article 13. *Restriccions per a la pesca amb nanses per a peixos.*

1. Queda prohibida la pesca amb nanses per a peixos a les aigües exteriors de les zones que s'assenyalen tot seguit:

- a) Illa de Fuerteventura, sense perjudici del pla de pesca que conté l'annex I.
- b) Illes de Lanzarote i La Graciosa: es prohibeix a El Río: zona delimitada per les línies que uneixen Punta Pedro Barba (La Graciosa) amb Punta Fariones (Lanzarote) i Punta del Pobre (La Graciosa) amb Punta Guinate (Lanzarote).
- c) Illa de La Gomera.
- d) Illa d'El Hierro.

2. A la resta de zones del calador no esmentades en aquest article i que estiguin dins dels límits d'una reserva marina, s'han de tenir en compte les limitacions a l'ús de nanses que hi hagués en aquesta reserva.

Secció 5a Arts d'emmallament

Article 14. *Característiques tècniques dels arts d'emmallament.*

1. La profunditat mínima per calar els arts d'emmallament és de 25 metres, i està prohibit tancar badies i cales. A les illes de La Palma i Tenerife s'autoritza el calat a una profunditat mínima de 15 metres. Els elements per fondejar l'art han de tenir el pes suficient perquè l'art no derivi.

2. Tremall: la dimensió mínima de les malles dels draps exteriors és de 400 mm i de 82 mm en el drap interior (mesura la distància esmentada entre nusos oposats de la malla, mitjançant el pas no forçat d'un calibrador, amb l'art en ús, estirat i mullat).

De manera excepcional, a la illa de Tenerife es permet una dimensió mínima de malla en el drap interior de 50 mm exclusivament per a la pesca del moll (*Mullus surmuletus*) els mesos de febrer, març, setembre i octubre.

Cadascuna de les peces de xarxa que componen l'art ha de tenir una longitud màxima de 72 metres i una altura màxima de 2 metres. La longitud màxima total de l'art mesurat de puny a puny no pot sobrepassar els 360 metres. El nombre màxim de draps permesos per a cada embarcació és de 5 en cas que es calin de manera independent.

3. Ormeig per a caçons: la dimensió mínima de les malles del drap és de 82 mm. Cada peça ha de tenir una longitud màxima de 72 metres, i la longitud màxima total de l'art mesurat de puny a puny no pot sobrepassar els 360 metres. El nombre màxim de draps permesos per a cada embarcació és de 5 en cas que es calin de manera independent.

Article 15. *Zones autoritzades per a la pesca amb arts d'emmallament.*

La pràctica de la pesca amb els arts d'emmallament és excepcional, i no es pot calar aquest art a més de 200 metres de profunditat, d'acord amb el que disposa l'article 30.5 del Reglament (CE) núm. 850/1998 del Consell, de 30 de març de 1998, per a la conservació dels recursos pesquers a través de mesures tècniques de protecció dels juvenils d'organismes marins.

Només es pot portar a terme a les aigües exteriors de les zones i en les èpoques que seguidament s'indiquen amb l'art en concret que s'assenyala.

1. Illa de Gran Canària. només es pot calar ormeig per a caçons:

a) Zona d'Arguineguín: des de Punta de Maspalomas (27° 43' 49" N; 15° 34' 09" W) fins a la platja de la Verga (27° 46' 42" N; 15° 42' 48" W), a una distància no inferior a 2 milles des de la costa amb una profunditat de 18 metres.

b) Des de Roque de Gando (28° 03' 11" N) fins a Punta Jinámar (28° 01' 34" N) amb una profunditat de 18 metres.

c) Zona d'Agaete: des de la Baja del Negro (28° 05' 18" N; 15° 42' 33" W) fins a El Molino (28° 06' 59" N; 15° 42' 48" W), durant els mesos de maig fins al setembre.

2. Illa de Tenerife:

a) Tremall: durant els mesos de febrer a octubre a la zona de Candelaria entre els punts següents: des de 28° 23,960 N; 16° 20,844 W (Punta del Morro) fins a 28° 07,999 N; 16° 26,948 W (cala de Los Abades).

b) Ormeig per a caçons: els mesos d'octubre, novembre i desembre a San Andrés.

3. Illa de La Palma: tremall des del 14 d'abril fins al 14 d'octubre a tota la illa excepte a la zona de Fuencaliente –des de Punta del Hombre a Punta del Viento–, on queda prohibit durant tot l'any.

Secció 6a Palangre de fons

Article 16. *Característiques tècniques del palangre de fons.*

1. La longitud màxima dels palangres no pot ser superior a 2.000 metres. El nombre màxim d'hams en els palangres no ha de superar els 500. Les embarcacions que practiquin la pesca de palangre poden tenir a bord, com a màxim, 1.000 hams preparats per a la seva utilització, dels quals únicament 500 poden estar pescant simultàniament.

2. El palangre de fons s'ha d'abalisar d'acord amb el que estableix el Reglament d'execució (UE) núm. 404/2011 de la Comissió, de 8 d'abril de 2011, que estableix les normes de desplegament del Reglament (CE) núm. 1224/2009 del Consell, pel qual s'estableix un règim comunitari de control per garantir el compliment de les normes de la política pesquera comuna.

3. Quan el palangre s'utilitzi per fora de les 12 milles, s'ha d'abalisar d'acord amb l'annex IV del reglament esmentat. Si s'utilitza dins de les 12 milles, s'ha de fer de conformitat amb els articles 11 i 12 d'aquell.

CAPÍTOL III

Regulació de les captures

Article 17. *Canvis temporals de modalitat.*

1. La Direcció General d'Ordenació Pesquera de la Secretaria General de Pesca, del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, pot autoritzar canvis temporals de modalitat de tonyinaires canyers que es dediquen exclusivament a la pesca de túnids amb canyes amb esquer viu i llinyes (línies de mà) a arts menors, d'acord amb les modalitats que aprova l'article 3.

2. Les sol·licituds s'han de dirigir al director general d'Ordenació Pesquera de la Secretaria General de Pesca del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, i s'han de presentar en qualsevol dels llocs que preveu l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, així com electrònicament d'acord amb el que estableix la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, i han de reflectir, almenys, el nom i l'adreça del titular del vaixell; el nom, la matrícula i el foli del vaixell; i la modalitat de pesca sol·licitada.

3. És preceptiu l'informe previ i no vinculant de la Comunitat Autònoma de Canàries, que s'ha d'emetre en el termini de set dies. En cas que no s'emeti en aquest termini, es poden prosseguir les actuacions.

4. El director general d'Ordenació Pesquera ha d'autoritzar motivadament en funció de l'estat dels recursos o necessitats de regulació del calador els canvis temporals de modalitat de pesca per a períodes de temps de tres mesos prorrogables per tres més, sempre dins de l'any natural, mitjançant una resolució que s'ha de dictar i notificar als interessats en els termes que preveu l'article 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, en el termini de vint dies. Una vegada transcorreguts dos mesos des de la data en què la sol·licitud hagi tingut entrada al registre de l'òrgan competent per a la seva tramitació sense que s'hagi notificat la resolució expressa, es pot entendre desestimada.

5. Quan l'autorització temporal suposi un canvi de port base, aquesta s'ha de subjectar al que disposa la normativa reguladora de l'establiment i canvi de port base dels vaixells pesquers.

6. La resolució que es dicti no posa fi a la via administrativa, i es pot recórrer en alçada en virtut de l'article 115 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, davant el secretari general de Pesca.

Article 18. *Límits de captures.*

Per a les espècies i embarcacions objecte d'aquesta Ordre es poden establir, una vegada oït el sector, límits de captures o desembarcaments diaris o setmanals, i la seva quantitat s'ha de determinar mitjançant una resolució del secretari general de Pesca.

Aquests límits poden afectar tot el calador o bé alguna illa en particular.

Article 19. *Infraccions i sancions.*

L'incompliment del que disposa aquesta Ordre s'ha de sancionar de conformitat amb el que estableix el títol V de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat.

Article 20. *Seguiment i avaluació del pla.*

Als efectes de verificar els resultats de l'aplicació del pla de gestió, cinc anys després de la seva entrada en vigor se n'han d'analitzar els resultats a partir de les campanyes d'avaluació i seguiment oportunes per part de la Secretaria General de Pesca i dels informes científics oportuns.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades les normes següents:

Ordre de 4 de febrer de 1987, per la qual s'amplia el termini per a la confecció del cens d'arts de pesca en aigües del calador canari, d'acord amb el Reial decret 2200/1986, de 19 de desembre.

Ordre de 20 de gener de 1995, per la qual es prohibeix l'ús de nanses per a peixos en determinada zona del calador canari.

Ordre de 26 de març de 1998, per la qual s'estableixen determinades zones reservades per a certes modalitats pesqueres en aigües de l'arxipèlag de les Canàries.

Ordre APA/2586/2002, d'11 d'octubre, per la qual es regula la pesca en la modalitat *al puyón* en determinada zona del calador Nacional de les illes Canàries.

Ordre APA/677/2004, de 5 de març, per la qual es regula la pesca amb arts d'encerclament al calador nacional de les Canàries.

Ordre AAA/948/2013, de 22 de maig, per la qual s'estableix un pla de pesca amb arts de parany en aigües exteriors de la illa de Fuerteventura.

Així mateix, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Ordre.

Disposició final primera. *Modificació de l'Ordre ARM/1683/2011, de 2 de juny, per la qual es regulen els fitxers amb dades de caràcter personal gestionats pel Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.*

L'Ordre ARM/1683/2011, de 2 de juny, per la qual es regulen els fitxers amb dades de caràcter personal gestionats pel Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, es modifica amb la introducció d'un nou fitxer «Registre de Nanses del calador nacional de les Canàries» en l'annex I, apartat Secretaria General de Pesca, amb la redacció següent:

«Fitxer "Registre de Nanses del calador nacional de les Canàries":

a) Identificació del fitxer, amb indicació de la seva denominació i descripció de la seva finalitat i usos previstos.

a.1) Identificació del fitxer: Registre de Nanses del calador nacional de les Canàries.

a.2) Finalitat i usos previstos: gestió de les nanses autoritzades per a la pesca marítima exterior al calador nacional canari.

b) Origen de les dades, amb indicació del col·lectiu de persones sobre el qual es pretén obtenir dades de caràcter personal o que estigui obligat a subministrar-les, el procediment de recollida de les dades, i la seva procedència.

b.1) Col·lectiu: persones físiques o jurídiques relacionades amb el sector pesquer que pesquin amb nanses al calador nacional canari.

b.2) Procedència: l'interessat o el seu representant legal.

c) Estructura bàsica del fitxer i sistema de tractament utilitzat en la seva organització.

c.1) Estructura: nombre de nanses autoritzades i illa, codi operatiu (CFO) i nom del vaixell que pesca amb aquestes nanses, armador o propietari (els merament identificatius i els relacionats amb la titularitat del vaixell corresponent).

c.2) Sistema de tractament: automatitzat.

d) Comunicacions de dades previstes, amb indicació, si s'escau, dels destinataris o les categories de destinataris i legislació aplicable: no n'hi ha de previstes.

e) Transferències internacionals previstes a tercers països, amb indicació, si s'escau, dels països de destí de les dades: no n'hi ha de previstes.

f) Òrgans responsables del fitxer: Secretaria General de Pesca.

g) Serveis o unitats davant els quals es poden exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició: Secretaria General de Pesca. Carrer Velázquez, 144. 28006 Madrid.

h) Nivell bàsic, mitjà o alt de seguretat que sigui exigible d'acord amb el que estableix el títol VIII de l'RLOPD: Mitjà.»

Disposició final segona. *Talles mínimes.*

Per a la regulació d'espècies i talles mínimes al calador de les Canàries, cal atènyer-se al que disposa el Reial decret 560/1995, de 7 d'abril, pel qual s'estableixen les talles mínimes de determinades espècies pesqueres, en concret el seu annex III.

Disposició final tercera. *Títol competencial.*

Aquesta Ordre es dicta a l'empara de l'article 149.1.19.a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de pesca marítima.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre entra en vigor el dia 1 de desembre de 2015.

Madrid, 30 de novembre de 2015.– La ministra d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, Isabel García Tejerina.

ANNEX I

Pla de pesca amb arts de parany en aigües exteriors de la illa de Fuerteventura

1. Àmbit d'aplicació.

Les normes que conté aquest pla de pesca són aplicables als vaixells espanyols que exerceixin la pesca amb arts de parany a les aigües exteriors del calador nacional de les Canàries situades a l'est de la illa de Fuerteventura exclusivament en alguna de les zones següents:

- a) Zona 1 (Morrovable): entre els paral·lels 28° 03' N i 28° 05' N.
- b) Zona 2 (Gran Tarajal): entre els paral·lels 28° 25' N i 28° 10' N.
- c) Zona 3 (Corralejo): entre els paral·lels 28° 38' N i 28° 10' N.
- d) Zona 4: exclusivament per a tambors per a morenes entre els paral·lels 28° 43,8' N al nord-est de Fuerteventura i el 28° 40,59' N al nord-oest de Fuerteventura (a l'altura d'El Cotillo).

2. Arts que preveu el pla de pesca.

A la zona definida en l'apartat anterior es pot exercir la pesca amb els arts de parany següents:

- a) Tambors per a morenes.
- b) Nanses per a peixos, mitjançant un permís especial de pesca a l'efecte.

A la resta de les aigües exteriors de la illa de Fuerteventura queda prohibida la utilització de qualsevol tipus d'arts de parany dirigits a la captura de peixos.

3. Vaixells autoritzats per a l'exercici de la pesca amb nanses per a peixos.

El nombre màxim d'embarcacions que poden exercir la pesca amb nanses per a peixos és de 73. La distribució d'aquestes embarcacions per port base és la següent:

- a) Corralejo: 27 vaixells.
- b) Gran Tarajal: 35 vaixells.
- c) Morro Jable: 11 vaixells.

Cada any, amb almenys quinze dies d'antelació al començament de la pesca, les confraries de pescadors dels tres ports esmentats han de remetre a la Direcció General d'Ordenació Pesquera la llista dels vaixells que pretenen exercir la pesca, per tal que el centre directiu esmentat expedeixi els permisos especials de pesca corresponents.

4. Característiques tècniques dels arts.

a) Les característiques tècniques dels arts regulats per aquest pla de pesca són les següents:

1r Tambors per a morenes: les dimensions màximes autoritzades són de 60 cm de diàmetre i 100 cm d'altura.

2n Nanses per a peixos: les dimensions màximes autoritzades són de 200 cm de diàmetre i 60 cm d'altura. La malla mínima autoritzada és de 31,6 mm.

b) En tot cas, els materials de les malles de què estiguin constituïdes les trampes han de ser degradables.

5. Condicions d'utilització dels arts.

a) Els tambors per a morenes es poden esquerar. Per contra, està prohibit esquerar les nanses per a peixos.

b) Els períodes autoritzats per a l'exercici de la pesca amb els diferents tipus d'arts de parany, els fons autoritzats per a la seva utilització i el nombre màxim de trampes per embarcació són els següents:

1r Tambors per a morenes: la pesca amb aquest art es pot practicar exclusivament en el període comprès entre l'1 de setembre i l'1 de novembre. Els fons autoritzats són els compresos entre els 5 i els 20 m de profunditat. El nombre màxim de tambors per embarcació és de 15.

2n Nanses per a peixos: la pesca amb aquest art es pot practicar exclusivament en el període comprès entre l'1 de novembre i el 30 d'abril. Els fons autoritzats són els compresos entre els 18 i els 45 m de profunditat. El nombre màxim de nanses per embarcació és de 12. No obstant això, els vaixells del port de Gran Tarajal no poden tenir entre tots més de 336 nanses.

En cas que, eventualment, s'autoritzin més vaixells amb llicència per adherir-se a aquest pla dels que estableix l'apartat 3, el nombre total de nanses per a tots els vaixells s'ha de mantenir estable en 792.

6. Talles mínimes.

Independentment de les talles mínimes que estableix la normativa general, en l'àmbit d'aquest pla de pesca no es pot capturar, mantenir a bord ni comercialitzar pop amb pes unitari inferior a 1 kg.

7. Avaluació.

La concessió dels permisos temporals de pesca necessaris per pescar d'acord amb aquest pla es vincula a la transmissió efectiva d'informació sobre captures de l'últim període de pesca a la Direcció General de Recursos Pesquers i Aqüicultura, de manera que aquesta els pugui remetre a l'Institut Espanyol d'Oceanografia perquè en pugui fer les avaluacions corresponents.

Aquesta informació s'ha de remetre abans del 20 de maig de cada any i ha de contenir la informació següent:

Nom del vaixell.

Matrícula i CFO.

Port base.

Informe de les captures fetes en kg de pes viu, amb especificació de l'espècie capturada i la zona en la qual s'ha capturat.

En funció dels resultats de l'avaluació que faci l'Institut Espanyol d'Oceanografia sobre l'aplicació del pla, la Direcció General de Recursos Pesquers i Aqüicultura podria aprovar-ne modificacions.

ANNEX II

Zones reservades d'El Hierro i Fuerteventura per a la pesca amb determinats arts, aparells i estris

1. Les zones a les quals es restringeix la pesca amb determinats arts, aparells i estris són:

a) Aigües exteriors de la illa d'El Hierro compreses a l'interior del polígon delimitat pels punts següents:

- a) 28° 00' N, 18° 15' W.
- b) 28° 00' N, 17° 50' W.
- c) 27° 30' N, 18° 15' W.
- d) 27° 30' N, 17° 50' W.

b) Aigües exteriors de la illa de Fuerteventura compreses a l'interior del polígon delimitat pels punts següents:

- a) 28° 47' N, 14° 5,5' W.
- b) 28° 47' N, 13° 38,7' W.
- c) 28° 08' N, 13° 47', 7' W.
- d) 27° 53' N, 14° 31,8' W.
- e) 27° 51,9' N, 14° 54' W.
- f) 28° 21,5' N, 14° 54' W.
- g) 28° 23' N, 14° 25' W.

2. Arts, aparells i estris autoritzats per a la pesca en les zones delimitades a l'apartat anterior:

a) Arts d'encerclament:

1r Traïnya o sardinal (a la illa d'El Hierro, aquest art només es pot utilitzar per a la captura del sorell (*Trachurus spp*), el verat (*Scomber colias*) i la sardina (*Sardina pilchardus*), amb un límit de 200 kg per embarcació i dia, i per a la captura d'esquer viu i mort).

2n Xàvega petita d'aire o hamaca (exclusivament a la illa de Fuerteventura).

3r Salpera. A la illa de Fuerteventura, exclusivament per a la captura de salpa (*Sarpa salpa*) en determinades dates amb preavís. A la illa d'El Hierro només es pot utilitzar aquest art entre La Caleta hasta la Baja Nación per la zona sud de la illa, i exclusivament els mesos de març, abril, maig, setembre, octubre i novembre.

b) Aparells d'ham:

- 1r Línia, canya o cordill.
- 2n Curri.
- 3r Línia o estri per a pesca de l'alt.
- 4t Puyón.

c) Paranys:

1r Tambor per a morenes (a la illa d'El Hierro i amb un màxim de deu per embarcació).

2n *Pandorga*, *guelder* o *tarralla* (només per a la captura de carnada, la xarxa pot ser metàl·lica o de fil i la llum de malla mínima no pot ser inferior a 10 mm).

d) Estris: vara per a llavió.

3. Si alguna de les zones o illes que defineix aquest annex està inclosa en tot o part en una reserva marina, prevalen les limitacions que hi hagi en aquesta reserva per a l'exercici pesquer amb respecte de qualsevol de les arts incloses aquí.

ANNEX III

Excepcions relatives a la utilització d'alguns arts, aparells i estris de pesca

1. A La Palma: es permet l'ús de la salpera els mesos de gener, febrer, juny, juliol i agost per a les embarcacions autoritzades expressament, amb sol·licitud prèvia de la confraria de pescadors. Per a això, durant la segona quinzena de desembre i segona quinzena de maig, aquesta confraria ha de comunicar a la dependència de l'Àrea Funcional d'Agricultura i Pesca de la Subdelegació del Govern a Santa Cruz de Tenerife la llista de vaixells autoritzats per a cadascun dels períodes.
2. Es prohibeix l'art de la salpera a la illa de Gran Canària.
3. Es prohibeix l'ús del palangre de fons i el tremall a la illa de La Gomera.

ANNEX IV

Vaixells d'arts menors amb longitud superior a 18 metres

Hermanos Valdivia Dos (CFO: 25878).